

дѣда Антима. По горѣ ный исказахме причинитѣ по които прѣдпочтеніето ни падаше на дѣда Ловчанскый. Тамъ ный казахме между другото, че дѣдо Антимъ еще не е припозналъ служеніето на владыцѣтъ и не е обявилъ, що мысли за тѣхното изверженіе. Казахме еще че дѣдо Антимъ е слабъ, че мѣчно бы устоялъ на натиска отъ странѣ и отгорѣ и, че стѣнително е да не склони на нѣкое спогожденіе съ патриаршіята въ вредъ на фермана и на правдинѣтъ на народа ни. Сичко това обаче ный казахме прѣди да чуйме миѣніето на дѣда Антима за работѣтъ. Отъ тогава много дни са минѣхъ и ный имаме врѣме да узнаеме мыслѣтъ на Н. Прѣосвященство по единъ твърдѣ плѣнѣть начинѣ. Писмата на новоизбранный Екзархъ къмъ събора и къмъ владыцѣтъ показахъ дѣда Антима подѣ другъ видѣ, твърдѣ благонадеженъ за Българете и льстенъ за него истия. Въ тѣзи писма Н. Прѣосвященство исповѣда съ голѣма твърдость, че припознава служеніето на владыцѣтъ ни за една стѣпка отъ най законнѣтъ и че на изверженіето патришко глѣда, като на несѣществующе. Н. Прѣосвященство прилага, че по никакѣвъ начинѣ не трѣба да са остави тоя пѣтъ, защото той е единственый пѣтъ на нашето спасеніе отъ Фенерскѣтъ козни и сѣти. не ще го скрыйме, тѣзи писма на дѣда Антима бѣхъ съживителенъ и иасърдчителенъ балзамъ за нараненѣтъ отъ голѣма скѣрбъ сѣрдца на Цариградскѣтъ българе. Мрачно-